

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/388/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3515204165
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alica Beňová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3515204165.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Alice Beňovej a sudkýň JUDr. Oľgy Lichnerovej a JUDr. Ivety Anderlovej v spore žalobcu Štefanec Reality, s.r.o., so sídlom Bratislava, Topolčianska 10, IČO 35 759 348 proti žalovanej T. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. C., B. XXX/XX, zastúpenej JUDr. Šimonom Cibulkom, advokátom, so sídlom Trenčín, Hodžova 53, o zaplatenie 2.000,- Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 26. apríla 2016, č.k. 10C/276/2015-72, takto

rozhodol:

Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovaná **m á** proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa proti žalovanej domáhal zaplatenia 2.000,- eur s príslušenstvom z titulu nezaplatenej provízie za sprostredkovanie kúpy bytu č. XX na ulici B. XXX/X v B. C. od pôvodnej majiteľky N. W.. Na podklade vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná. Na základe obhliadky nehnuteľnosti - bytu v B. C. bola prostredníctvom makléra žalobcu podpísaný vopred predtlačný Záznam o vykonaní obhliadky bytu, pričom súčasťou tohto záznamu bola podpísaná aj dohoda, kde žalovaná a pôvodný vlastník bytu sa zaviazali, že všetky právne i faktické úkony smerujúce k prípadnému podpisu kúpnej zmluvy sa uskutočnia výlučne prostredníctvom žalobcu. Je možné súhlasiť s argumentáciou žalovanej o spotrebiteľskom charaktere daného záväzkového vzťahu (žalobca ako dodávateľ v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, žalovaná ako fyzická osoba - nepodnikateľ, formulárová predtlač zmluvnej dokumentácie), teda na daný právny vzťah sa použijú príslušné ustanovenia o ochrane spotrebiteľa. Vzhľadom na spôsob a okolnosti podpisovania tejto dohody súd zistil, že zo strany žalobcu došlo k nekalej obchodnej praktike, kde pod zásterkou spisovania záznamu o vykonaní obhliadky malo dôjsť k podpisu rámcovej zmluvy o sprostredkovaní. Tento záver súdu vyplýva z vykonaného dokazovania, keď jednak pôvodný majiteľ bytu ako aj žalovaná tvrdili, že nikdy nemali záujem uzatvoriť so žalobcom exkluzívnu zmluvu o sprostredkovaní predaja bytu. Okrem toho aj samotný obchodný maklér žalobcu, svedok Bc. Z. F., vypovedala, že žiadnu zmluvu so žalovanou nepodpisovala, spisovala len protokol o obhliadke bytu. Súčasťou spisu je aj mandátna zmluva zo dňa 09.06.2010, uzatvorená medzi svedkom a žalobcom, z ktorej vyplýva, že úlohou realitného makléra je aktívne vykonávať takú činnosť, aby žalobca mohol uzatvoriť zmluvu s treťou osobou o sprostredkovaní realitných služieb alebo objednávku sprostredkovania predaja alebo prenájmu nehnuteľností, teda tento svedok len na základe tejto mandátnej zmluvy nemohol za žalobcu podpisovať zmluvnú dokumentáciu. Ak by aj došlo k schváleniu tohto úkonu zo strany žalobcu, súd napriek tomu by túto dohodu považoval zmluvu za absolútne neplatnú z dôvodu nedostatku vážnosti vôle na strane žalovanej. Žiadnym spôsobom totiž nie je možné dospieť k záveru, že na strane žalovanej alebo pôvodného majiteľa bytu by existovala vôľa - založená na

riadnom vysvetlení uvedeného zmluvného dojednania, poskytnutom žalobcom - zbaviť sa oprávnenia využiť služby iných realitných kancelárií alebo uskutočnenie predaja bytu bez sprostredkovateľa. Podľa názoru súdu pokiaľ vlastník bytu inzeruje byt prostredníctvom viacerých realitných kancelárií, niet ospravedlniteľného dôvodu preto, aby sa spotrebiteľ nemohol v rámci konkurenčného prostredia zaujímať o kúpu (toho istého) bytu, aj prostredníctvom inej inzercie, ponúkajúcej jej predaj za výhodnejších podmienok. Takéto konanie (na rozdiel od postupu, kedy záujemca koná priamo s majiteľom nehnuteľnosti po tom, čo zistil jeho totožnosť na základe inej inzercie) už nemožno bez ďalšieho označiť za obchádzanie realitnej kancelárie, resp. konanie v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko ide len o využitie (žiaduceho) konkurenčného trhového prostredia. To, že žalovaná sa ozvala na súkromnú inzerciu pôvodného majiteľa bytu ešte nespôsobuje obchádzanie realitnej kancelárie, nakoľko aj samotnú súkromnú inzerciu je možné považovať za prvok, ktorý je súčasťou voľného trhu. Súkromnú inzerciu je možné považovať za platenú službu, ktorá vychádza z princípov trhového hospodárstva. Dohodnutá podmienka exkluzivity bez ďalšej konkrétnejšej zmluvnej dokumentácie neprímerane znevýhodňuje spotrebiteľa. Zodpovedá síce realite a povahe veci, že činnosť realitnej kancelárie sa deje výlučne za odplatu, čo je podstata fungovania realitnej kancelárie a v takomto rozsahu by obrana žalovanej nemohla byť úspešná, žalobca sa však domáha plnenia z dojednania výhrady exkluzivity, ktorá nepochybne nevykazuje znaky bežného (automaticky implikovaného) zmluvného dojednania (ani v prípade špecifickej kategórie zmlúv akou je aj zmluva o sprostredkovaní služieb realitnej kancelárie), a ktorá vyžaduje iný spôsob kontraktácie než je podpis zmluvy po obhliadke bytu bez bližšieho vysvetlenia, pričom samotný názov dokumentu sa volá Záznam o vykonaní obhliadky a nie uzatvorenie výhradnej sprostredkovateľskej zmluvy. Takéto kvalifikované vysvetlenie však s ohľadom na vyššie ustálený proces uzavretia zmluvy v predmetnom prípade poskytnuté nepochybne nebolo. Zároveň je zjavné, že žalobca nemal dohodnutú províziu (len) za obhliadku bytu, ale za využitie príležitosti uzavrieť zmluvu o predaji bytu prostredníctvom jej služieb, k čomu však nedošlo. Z týchto dôvodov súd žalobu v celom rozsahu zamietol. Pre úplnosť súd prvej inštancie uviedol, že námietka veľkosti písma a s tým spojená absolútna neplatnosť právneho úkonu z pohľadu spotrebiteľských práv, nebola dôvodná, nakoľko výška písma o dvoch milimetroch je výškou písma, ktorá sa dá považovať za dostatočnú, nespôsobujúcu výrazné problémy pri čítaní, resp. kopírovaní. Právne rozhodnutie odôvodnil ust. § 774, § 775, § 777, § 52 ods. 1, § 53 ods. 1, 5, 12, § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 7 ods. 2 písm. b/, § 8 ods. 3, 4 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 151 ods. 7 O.s.p. tak, že úspešnej žalovanej priznal náhradu trov konania vo výške 100%.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Navrhol ho zmeniť tak, že odvolací súd jeho žalobe vyhovie. Namietol nesprávne vyhodnotenie dôkazov súdu prvej inštancie. Poukázal na to, že žalovaná vedome podpísala záznam o obhliadke, bola oboznámená s jeho obsahom vopred a až potom ho podpísala. V tomto zázname o obhliadke sa zaviazala, ako aj bývalá majiteľka bytu p. W., že v prípade záujmu o kúpu predmetného bytu využijú služby žalobcu a v prípade, ak tieto služby nevyužijú, má žalobca nárok na dohodnutú zmluvnú pokutu 2.000,- eur. Výška pokuty bola daná v rovnakej výške, ako dohodnutá provízia s majiteľkou bytu p. W.. Táto kupujúcu, žalovanú pred kúpou aj na túto skutočnosť upozornila. Dôvodil, že aj záznam o obhliadke bol predtlačенý tak, ako ho používajú všetky realitné kancelárie na Slovensku, len sa dopísala suma a iniciály kupujúcej. Uviedol, že v prípade, ak by žalovaná využila jeho služieb, tak by sa vykonala depozitná zmluva a následne kúpna zmluva s návrhom na vklad. Tieto zmluvy nebolo možné spísať, pokiaľ žalovaná nepovedala, že má záujem o kúpu nehnuteľnosti. Ďalej poukázal na to, že žalovanú napadlo, ako ušetriť 2.000,- eur a to tak, že žalobcu obíde a pôjde rovno za majiteľkou. Mal za to, že neexistuje iný spôsob ako uchrániť svoje práva a vynaložené služby realitných kancelárií, ako si týmto záznamom o obhliadke zaviazat záujemcu. V prípade, že by nekúpil nehnuteľnosť, alebo kúpil, tento záznam je bezpredmetný. Dôležitý je iba vtedy, ak záujemca obíde realitnú kanceláriu. Tento spôsob sa používa na celom Slovensku. Zároveň uviedol, že súdu predložili rozhodnutie v obdobnom prípade z Okresného súdu Zvolen, kde súd rozhodol v jeho prospech, čo nie je ojedinelý prípad.

3. Žalovaná v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhla napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Za nespornú považovala tú skutočnosť, že predmetný záznam a z neho plynúca prípadná dohoda účastníkov má spotrebiteľský charakter, ako to potvrdil v odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvej inštancie. V tomto prípade ide o nekalú obchodnú praktiku podľa zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, keď pod zámienkou podpisu obhliadky bytu malo dôjsť k podpisu zmluvy o sprostredkovaní. Skutočnosť, že k žiadnemu podpisu zmluvy nedošlo, potvrdila tiež realitná maklérika

žalobcu. Nesúhlasila s tvrdením odvolateľa, keď podľa jeho názoru nebolo možné spísať napríklad sprostredkovateľskú zmluvu bez toho, aby žalovaná prejavila záujem o kúpu. Práve uzavretie riadnych zmlúv so všetkými náležitosťami môže ochrániť žalobcu od obchádzania jeho sprostredkovania predaja nehnuteľností. Toto sa však nestalo, prejavu vôle žalovanej chýbala vážnosť a v konečnom dôsledku došlo ku kúpe nehnuteľnosti bez pričinenia žalobcu, keďže žalovaná našla ponuku v inej inzercii. Mala za to, že v danom prípade jednoznačne neboli splnené predpoklady v zmysle ust. § 774 Občianskeho zákonníka týkajúce sa sprostredkovateľskej zmluvy, podľa ktorej sa záujemca zaväzuje sprostredkovateľovi poskytnúť odmenu vtedy, ak bol výsledok dosiahnutý pričinením sprostredkovateľa. Poukázala na to, že záznam o vykonaní obhliadky, ktorý má byť titulom pre vyplatenie provízie, neobsahuje ani základné údaje sprostredkovateľa a iné náležitosti sprostredkovateľských zmlúv.

4. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec podľa § 379, § 380 Civilného sporového poriadku (zákon č. 160/2015 Z. z.), ďalej len CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

5. Po podaní odvolania žalobcom došlo k zmene právnej úpravy občianskeho súdneho konania, keď dňa 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP), ktorý okrem iného zrušil zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (O.s.p.), platný v čase vydania napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie a v čase podania odvolania.

6. V danom prípade bolo odvolanie žalobcu podané dňa 17.05.2016. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konanie začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Vychádzajúc z uvedených ustanovení, s prihliadnutím na základné princípy CSP, uvedené v jeho článku 2 ods. 1 a článku 3 ods. 1, odvolací súd posudzoval dôvody odvolania podľa právneho stavu účinného ku dňu podania odvolania, teda podľa príslušných ustanovení O.s.p..

7. Súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie na tom právnom závere, že na základe obhliadky nehnuteľnosti - bytu v B. C. bola prostredníctvom makléra žalobcu podpísaný vopred predtlačný Záznam o vykonaní obhliadky bytu, pričom súčasťou tohto záznamu bola podpísaná aj dohoda, kde žalovaná a pôvodný vlastník bytu sa zaviazali, že všetky právne i faktické úkony smerujúce k prípadnému podpisu kúpnej zmluvy sa uskutočnia výlučne prostredníctvom žalobcu. Je možné súhlasiť s argumentáciou žalovanej o spotrebiteľskom charaktere daného záväzkového vzťahu (žalobca ako dodávateľ v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, žalovaná ako fyzická osoba - nepodnikateľ, formulárová predtlač zmluvnej dokumentácie), teda na daný právny vzťah sa použijú príslušné ustanovenia o ochrane spotrebiteľa. Vzhľadom na spôsob a okolnosti podpisovania tejto dohody súd zistil, že zo strany žalobcu došlo k nekalej obchodnej praktike, kde pod zásterkou spisovania záznamu o vykonaní obhliadky malo dôjsť k podpisu rámcovej zmluvy o sprostredkovaní. Tento záver súdu vyplýva z vykonaného dokazovania, keď jednak pôvodný majiteľ bytu ako aj žalovaná tvrdili, že nikdy nemali záujem uzatvoriť so žalobcom exkluzívnu zmluvu o sprostredkovaní predaja bytu. Okrem toho aj samotný obchodný maklére žalobcu, svedok Bc. Z. F., vypovedala, že žiadnu zmluvu so žalovanou nepodpisovala, spisovala len protokol o obhliadke bytu. Súčasťou spisu je aj mandátna zmluva zo dňa 09.06.2010, uzatvorená medzi svedkom a žalobcom, z ktorej vyplýva, že úlohou realitného makléra je aktívne vykonávať takú činnosť, aby žalobca mohol uzatvoriť zmluvu s treťou osobou o sprostredkovaní realitných služieb alebo objednávku sprostredkovania predaja alebo prenájmu nehnuteľností, teda tento svedok len na základe tejto mandátnej zmluvy nemohol za žalobcu podpisovať zmluvnú dokumentáciu. Ak by aj došlo k schváleniu tohto úkonu zo strany žalobcu, súd napriek tomu by túto dohodu považoval zmluvu za absolútne neplatnú z dôvodu nedostatku vážnosti vôle na strane žalovanej. Žiadnym spôsobom totiž nie je možné dospieť k záveru, že na strane žalovanej alebo pôvodného majiteľa bytu by existovala vôľa - založená na riadnom vysvetlení uvedeného zmluvného dojednaní, poskytnutom žalobcom - zbaviť sa oprávnenia využiť služby iných realitných kancelárií alebo uskutočnenie predaja bytu bez sprostredkovateľa. Podľa názoru súdu pokiaľ vlastník bytu inzeruje byt prostredníctvom viacerých realitných kancelárií, niet ospravedlniteľného dôvodu preto, aby sa spotrebiteľ nemohol v rámci konkurenčného prostredia zaujímať o kúpu (toho istého) bytu, aj prostredníctvom inej inzercie, ponúkajúcej jej predaj za výhodnejších podmienok. Takéto konanie (na rozdiel od postupu, kedy záujemca koná priamo s majiteľom nehnuteľnosti po tom, čo zistil jeho totožnosť na základe inej inzercie) už nemožno bez ďalšieho označiť za obchádzanie realitnej kancelárie, resp.

konanie v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko ide len o využitie (žiaduceho) konkurenčného trhového prostredia. To, že žalovaná sa ozvala na súkromnú inzerciu pôvodného majiteľa bytu ešte nespôsobuje obchádzanie realitnej kancelárie, nakoľko aj samotnú súkromnú inzerciu je možné považovať za prvok, ktorý je súčasťou voľného trhu. Súkromnú inzerciu je možné považovať za platenú službu, ktorá vychádza z princípov trhového hospodárstva. Dohodnutá podmienka exkluzivity bez ďalšej konkrétnejšej zmluvnej dokumentácie neprímerane znevýhodňuje spotrebiteľa. Zodpovedá síce realite a povahe veci, že činnosť realitnej kancelárie sa deje výlučne za odplatu, čo je podstata fungovania realitnej kancelárie a v takomto rozsahu by obrana žalovanej nemohla byť úspešná, žalobca sa však domáha plnenia z dojednania výhrady exkluzivity, ktorá nepochybne nevykazuje znaky bežného (automaticky implikovaného) zmluvného dojednania (ani v prípade špecifickej kategórie zmlúv akou je aj zmluva o sprostredkovaní služieb realitnej kancelárie), a ktorá vyžaduje iný spôsob kontraktácie než je podpis zmluvy po obhliadke bytu bez bližšieho vysvetlenia, pričom samotný názov dokumentu sa volá Záznam o vykonaní obhliadky a nie uzatvorenie výhradnej sprostredkovateľskej zmluvy. Takéto kvalifikované vysvetlenie však s ohľadom na vyššie ustálený proces uzavretia zmluvy v predmetnom prípade poskytnuté nepochybne nebolo. Zároveň je zjavné, že žalobca nemal dohodnutú províziu (len) za obhliadku bytu, ale za využitie príležitosti uzavrieť zmluvu o predaji bytu prostredníctvom jej služieb, k čomu však nedošlo.

8. Odvolací súd považuje tento právny názor súdu prvej inštancie za správny a stotožňuje sa aj s odôvodnením rozsudku v celom rozsahu podľa § 387 ods. 2 CSP. Na zdôraznenie jeho správnosti a k odvolacím námietkam žalobcu uvádza nasledovné:

9. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. V hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť, naopak súd prvej inštancie ich náležitým spôsobom v celom súhrne posúdil a aj náležité vyhodnotil (nález Ústavného súdu SR sp. zn. III.ÚS 36/2010). Odvolací súd tak poukazuje na námietku žalobcu, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil dôkazy. Súd prvej inštancie sa s každou jednotlivou námietkou žalobcu, na ktorú poukazoval v samotnom žalobe, ako aj na pojednávaní a následne i v odvolaní, keď obsah odvolania je takmer zhodný s obsahom samotnej žaloby žalobcu, ako aj prednesmi pred súdom prvej inštancie a preto odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie vo vzťahu k námietkam žalobcu je úplné aj pokiaľ ide o samotné odvolanie. Žalobca v odvolaní neuvádza žiadne nové relevantné skutočnosti, ktoré by neboli zistení a vyhodnotené súdom prvej inštancie. Žalobca v žalobe ako i v odvolaní tvrdil, že k uzavretiu kúpnej zmluvy došlo v dôsledku pričinenia samotného žalobcu ako sprostredkovateľa, a preto mu vzniká nárok na províziu. Vyššie uvedené skutkové závery uvádzané žalobcom však z vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie nevyplývajú. Vykonaným dokazovaním súd zistil a následne i správne právne vyhodnotil, že výsledkom obhliadky a jednaní medzi účastníkmi konania nebolo uzavretie žiadnej zmluvy. Až následne bez pričinenia sprostredkovateľa došlo k uzavretiu kúpno-predanej zmluvy medzi žalovanou ako kupujúcou a predávajúcim. Uvedené vyplýva nielen z výpovedí samotných účastníkov konania, a to aj samotného realitného makléra, ktorý vykonával činnosť pre žalobcu. Aj z výpovede svedkyne Bc. Z. F. vyplýva, že žiadnu zmluvu so žalovanou nepodpísala, spisovala len protokol o obhliadke bytu.

10. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje aj so záverom súdu prvej inštancie o neplatnosti predmetnej dohody z dôvodu nedostatku vážnosti vôle na strane žalovanej. V tomto smere len odkazuje na výstižné odôvodnenie napadnutého rozsudku na strane 6 a 7. Ak odvolateľ v odvolaní konštatuje, že žalovaná sa v zázname o obhliadke bytu zaviazala, že v prípade, ak nevyužije jeho služby, má nárok na zmluvnú pokutu 2.000,- eur, táto skutočnosť z obsahu predmetného záznamu o obhliadke bytu, nevyplýva. Odvolací súd poukazuje na to, že zmluvnú pokutu, ktorú možno dohodnúť pre prípad nesplnenia záväzku, je potrebné obligatórne dojednať v písomnej forme (§ 544 Občianskeho zákonníka), pričom jeho podstatnou náležitosťou je určenie výšky pokuty alebo určenie spôsobu jej výpočtu a určenie záväzku, porušením ktorého nárok na zmluvnú pokutu vzniká. Ako bolo už konštatované, písomné dojednanie zmluvnej pokuty medzi žalobcom a žalovanou preukazované nebolo a preto táto odvolacia námietka je neopodstatnená. Ani poukaz odvolateľa na rozhodnutie Okresného súdu Zvolen neobstojí, keď súd nie je viazaný rozhodnutím iných súdov a navyše skutkové okolnosti v prípade rozhodnutia Okresného súdu Zvolen sú odlišné od skutkových okolností v danej veci.

11. Z týchto dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

12. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že úspešnej žalovanej priznal proti žalobcovi nárok na náhradu týchto trov. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne v zmysle § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie.

13. Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).